

TEZAU LITURGIC
23 IULIE
GHERASIM MIKRAGHIANANITUL

PARACLISUL
SF. CUVIOASE
PELAGHIA
DE LA TINOS

ATENA, 2020

23 ΙΟΥΛΙΟΣ ΠΕΛΑΓΙΑ ΟΣΙΑ ΤΗΝΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μετὴν
δοξολογικὴν ἐκφώνησιν:

*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.*

Ὁ χορὸς: *Ἀμήν.*

Ἦ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τό:

*Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.*

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Καὶ εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετὰ
τῶν οἰκείων στίχων:

*Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφραυεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.*

Στίχ. α'. *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. *Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ
ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.*

Στίχ. γ'. *Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.*

Εἶτα τὸ τροπάριον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς τῶν Ἁγίων ταῖς χορείαις συνοῦσα, αἰεὶ δυσώπει σὺν αὐτῆς Πελαγία, πάσης ἀνάγκης ρύσεσθαι δεόμεθα, πάντας τοὺς προστρέχοντας, τῇ σεπτῇ σου πρεσβείᾳ, ἐξαιρέτως ταύτην δέ, τὴν Μονήν σου Ὅσια, ἐκ δεινῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐν ἀγάπῃ στερρῶ πολιτεύεσθαι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

Εἶτα, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Δίδου ἡμῖν σὴν ἀρωγὴν Μῆτερ. Γερασίμου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, Μῆτερ Πελαγία, τὸν τῶν ὅλων Δημιουργόν, λυτροῦσθαι ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, καὶ τῶν ποικίλων σκανδάλων τοῦ ὄφους.

Ἰάσεις ἡ κἀρα σου ἡ σεπτῇ, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἀναβλύζει θεία ροπῇ, καὶ νέμει ἐκάστῳ αἰτουμένῳ, ἰσχὺν Ὅσια καὶ ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Δολίως ἐπέρχεται καθ' ἡμῶν, ὁ δόλιος ὄφεις, τοῦ συλῆσαι ἡμᾶς ζητῶν, ἀλλὰ τῇ σῆ χάριτι Ὅσια, τούτου τὸ θράσος εἰς τέλος κατέβαλλε.

Θεοτοκίου.

Ὀλόφωτος ὄφθης Μῆτερ ἀγνή, τῇ Σῆ θεραπαίνῃ, Πελαγία τῇ θαυμαστῇ, καὶ ταύτῃ ἀνήγγειλας Παρθένε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Σου εὐνοίας τὴν ἔκφανσιν.

Ὁδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἐπ' αὐτῆς τῆς Παρθένου ὡς ἀρετῶν σκῆνωμα, εἰς διακονίαν ἀγίαν, ὡς προεκκλέλεξαι, αὐτὴν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῆς νήσου ταύτης, Πελαγία πάντιμε, τῆς εὐφημούσης σε.

Ἡ ἀγία σου κἀρα ἀγιασμοῦ χάριτας, Πνεύματι Ἁγίῳ πηγάζει, καθαγιάζουσα, Μῆτερ θεόληπτε, μοναζουσῶν τὰς χορείας, προσιούσας πάντοτε, ταύτῃ ἐκ πίστεως.

Μνειάν πάντοτε ποίει πρὸς τὸν Χριστὸν πάνσεμνε, ταύτης τῆς ἀγίας Μονῆς σου, ἐν ἣ ἠγώνισαι, ἀνεπηρέαστον, ἐπηρειῶν τοῦ Βελίαρ, ταύτην διασώζεσθαι, ὑμνολογοῦσάν σε.

Θεοτοκίου.

Ἰλασμὸν καὶ εἰρήνην καὶ τῶν παθῶν ἴασιν, δίδου ἡμῖν πάντοτε Κόρη, καὶ φῶς οὐράνιον, ἐν τῇ καρδίᾳ ἀγνή, τῆς Σῆς σεμνῆς Πελαγίας, ταύτην διασώζεσθαι, ὑμνολογοῦσάν Σε.

Διάσωσον, ὦ Πελαγία Ὁσία πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐκ πόθου τῆ σῆ πρεσβεία προστρέχοντας, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύουσα τὸν Σωτῆρα.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν καλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Πρεσβεύειν Χριστῷ Ὁσία τῷ Νυμφίῳ σου, μὴ παύση αἰεὶ, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμεθα, ὡς ἂν δεινῶν στενώσεων, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων ρυώμεθα, καὶ καλεπῶν τοῦ ἐχθροῦ προσβολῶν, καὶ βίον ἡσύχιον διάγωμεν.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νόμῳ θείῳ ἐνίσχυσον, ἡμᾶς ἐν χρηστότητι πολιτεύεσθαι, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, Μῆτερ Πελαγία αἰεσιέβαστε.

Σοφιστείας τοῦ ὄφρα, ἃς ἐπινοεῖται καθ' ἡμῶν πάντοτε, τῆ σῆ χάριτι διάλυσον, καὶ ἐν ὁμονοίᾳ ἡμᾶς φύλαττε.

Ἡ τὴν μόνην πανάχραντον, Μῆτερ κατιδοῦσα μυσταγωγοῦσάν σε, Πελαγία ταύτη πρέσβευε, ὑπὲρ τῆς Μονῆς σου καὶ τῆς νήσου σου.

Θεοτοκίου.

Νήσου Τήνου πανύμνητε, ἐξαιρέτῳ τρόπῳ προστάτις πέφηνας· ὄθεν ταύτην αἰεὶ φύλαττε, πίστει προσκυνοῦσαν τὴν Εἰκόνα Σου.

Ῥδὴ ε' . Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄγιον σεμνή, Πελαγία βίον ἔζησας, διὰ τοῦτο
καθαγίασον ἡμῶν, τὰς καρδίας τῇ ἀγία ἀντιλήψει σου.

Ῥώμην καὶ ἰσχύν, Πελαγία δίδου πάντοτε,
μοναζούσαις ταῖς τιμώσαις σε πιστῶς, τοῦ πατεῖν τὰς
ἐπινοίας τοῦ ἀλάστορος.

Ῥφθη σοι λαμπρῶς, τῶν Ἀγγέλων ἡ Βασίλισσα, ἣν
ἰκέτευε Ὅσια ἐκτενῶς, ὑπὲρ ταύτης τῆς Μονῆς τῆς
τιμώσης σε.

Θεοτοκίου.

Γέγονεν ἡμῖν, ἡ ἀγία Σου ἐμφάνεια, τῇ Ὅσια
Πελαγία Μαριάμ, ἀνεξάντλητος πηγὴ τῆς εὐλογίας
Σου.

Ῥδὴ στ' . Τὴν δέησιν.

Ἠγίασεν, ὁ Χριστὸς σε Ὅσια, προσδεχθεὶς σου τὴν
σεμνὴν πολιτείαν, Ὅν ἐκδυσώπει αἰεὶ Πελαγία, ἐξ
ἐναγῶν με προλήψεων ρύεσθαι, καὶ πολιτεύεσθαι
πιστῶς, ἐν ἀγάπῃ καὶ πάσῃ σεμνότητι.

Ναμάτων, τῶν μυστικῶν ἐπληρώθης, τῆς τοῦ
Πνεύματος σεμνὴ ἐπομβείας, ὡς ἐθέασω τὴν
πάναγον Κόρην, ἐξ ᾧν μετάδος ρανίδα σωτήριοι,
τοῖς σὲ τιμῶσιν εὐλαβῶς, Πελαγία Τηνίων ἀγλάϊσμα.

Μονὴν σου, τὴν ἱερὰν Πελαγία, ἐν ἣ ἦνυσας τὸν
θεῖον ἀγῶνα, τὴν κεκτημένην ὡς ἔνθεον δῶρον, τὴν
πανευώδη σου κάραν θεόληπτε, διάσωζε ἐκ
πειρασμῶν, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἦνίκα, τῆ Πελαγία ἐφάνης, Παναγία Θεοτόκε
Μαρία, τὴν πρὸς ἡμᾶς μητρικὴν Σου ἀγάπην, ταύτη
σαφῶς ἀπεκάλυψας Δέσποινα, ἧς τοὺς πλουσίους
οἰκτιρμούς, καθ' ἐκάστην ἡμέραν καρπούμεθα.

Διάσωσον, ὦ Πελαγία Ὅσια πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐκ
πόθου τῆ σῆ πρεσβεία προστρέχοντας, ὑπὲρ ἡμῶν
ἰκετεύουσα τὸν Σωτῆρα.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ'
ἔσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα
μητρικὴν παρρησίαν.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ταῖς πρὸς Χριστὸν Πελαγία πρεσβείαις σου, πάσης
ἀνάγκης ἐν βίῳ καὶ θλίψεως, ταύτην τὴν Μάνδραν
σου ἄτρωτον φύλαττε, μοναζουσῶν τὰς χορείας
ἰθύνουσα, πρὸς κτῆσιν Ὅσια τοῦ κρείττονος.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχες μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς
μου.*

Στ.: *Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ
κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.*

Εὐαγγέλιον. Κατὰ Ματθαῖον. (24, 42-47)

Εἶπεν ὁ Κύριος· Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποία
ᾠρα ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ

ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης ποία φυλακῆ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἶασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὕρησει ποιοῦντα οὕτως. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

Δόξα: Ταῖς τῆς Σῆς Ὁσίας...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Βίου καθαρότητι, κεκοσμημένη Ὁσία, ἠξιώθης βλέψασθαι, τὴν μόνην πανάχραντον Θεομήτορα, ἧς τανῦν βλέπουσα, ἐν τῇ ἄνω δόξῃ, τὴν ἀνέκφραστον λαμπρότητα, αὐτὴν ἰκέτευε, δίδοσθαι χειρὶ πλουτοδότιδι, αὐτῆς τὸ θεῖον ἔλεος, καὶ τὰς διαδόσεις τῆς χάριτος, ταύτη τῇ Μονῇ σου, καὶ Τηνῷ τῇ πατρίδι σου σεμνῇ, καὶ πᾶσι Μῆτερ τοῖς σπεύδοσι, ταύτης τῇ χρηστότητι.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου ὡς θεράπαιναν θείαν ὑμνολογοῦμέν σε, αὐτῇ γὰρ Πελαγία, καὶ νῦν καθάπερ πάλαι, οἰκεῖοις τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐντολῶν τοῦ Κυρίου τὴν ὁδὸν τὴν εὐθείαν Μῆτερ ἐβάδισας, πρὸς ταύτην οὖν Ὅσια, καλῶς τὰς μοναζούσας, καθοδήγει ἐκάστοτε, τοῦ ἀποκλίνει αἰεὶ, τὰς ἀτραπούς τῆς πλάνης.

Ῥῶσιν δίδου Ὅσια, καὶ παθῶν θεραπείαν ἡμῖν δεόμεθα, τοῖς πίστει προσιοῦσι, τῇ κἀρα σου τῇ θείᾳ, τῇ πνεούσῃ ἐν Πνεύματι, ὁσμὴν ζωῆς μυστικῆς, καὶ θείαν εὐωδίαν.

Θεοτοκίου.

Γνώμην ἔχουσα θείαν, καὶ λαμπρότητα βίου Παρθένε ἄχραντε, ἡ θεία Πελαγία, τῆς Σῆς κατηξιώθη, ἐμφανείας καὶ χάριτος, ἧς ταῖς πρεσβείαις ἀγνή, τὴν Σὴν Μονὴν φυλάττεις.

Ῥδὴ η' . Τὸν Βασιλέα.

Εὗρες Ὅσια, τὴν ἀληθῆ εὐκληρίαν, τῆς Θεόπαιδος ἀῦλω ἐπισκέψει, ἧς καὶ ἡμᾶς Μῆτερ, ἀνάδειξον μετόχους.

Ῥεόντων Μῆτερ, ὡς ἐκφυγοῦσα τὸν σάλον, πρὸς ἀχείμαστον κυβέρνησον λιμένα, ἄνωθεν Ὅσια, μοναζουσῶν χορείαν.

Ἀκατακρίτως, καὶ ἐν ἀγάπῃ ἀνύειν, καταξίωσον τὸν βίον Πελαγία, τὰς ἐνασκουμένας, ἐν τῇ σεπτῇ Μονῇ σου.

Θεοτοκίου.

Σκέπη Παρθένε, καὶ ἀσφαλῆς προστασία, ἔσο πάντοτε Μονὴ Κεχροβουνίου, καὶ τῇ νήσῳ Τήνῳ, ὑμνούσῃ Σου τὴν δόξαν.

Ἦδὴ θ' . Κυρίως Θεοτόκου.

Ἴδεῖν ὡς ἠξιώθης, τὴν ἀγνὴν Παρθένον, ταύτης τὴν ἄρρητον δόξαν θεάσασθαι, Μῆτερ Ὅσια ἀξίωσον τοὺς τιμῶντάς σε.

Μονὴ Κεχροβουνίου, καὶ ἡ νῆσος Τήνος, τῇ σῇ καυχῶνται Ὅσια λαμπρότητι, αἷς δίδου πάντοτε Μῆτερ χάριν θεόδοτον.

Ὅσμήν ἀγίαν Μῆτερ, πνέει σου ἡ κἀρα, καὶ κατευφραίνει ἡμῶν τὴν διάνοιαν, μοναστριῶν τὰς χορείας καθαγιάζουσα.

Θεοτοκίου.

Ἕμνοῦμέν Σου τὴν χάριν, κεχαριτωμένη, ὅτι προστάτις καὶ σκέπη καὶ ἔφορος, ἡμῶν ἐδόθης τῶν πίστει μεγαλυνόντων Σε.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Τὸν Χριστὸν ποθήσασα ἐκ ψυχῆς, τούτῳ Πελαγία, ἠκολούθησας ἀκλινῶς, ἀρετῶν ὀσίων, τῇ καθαρᾷ ἀσκήσει· διὸ τῆς τῶν Ἁγίων, δόξης ἠξιώσαι.

Τήνου θεῖος βλαστός, καὶ τῆς Θεοτόκου, ἡ θεράπαινα ἡ πιστή, καίροις Πελαγία, Ὅσια πανολβία, Μονῆς Κεχροβουνίου, θεῖον ἀγλάϊσμα.

Ἀρετῶν ἐκλάμπουσα τῷ φωτί, τὴν ἀγνὴν Παρθένον, κατηξίωσαι κατιδεῖν, καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει, ἐξήγγειλας Ὅσια, αὐτῆς τὴν εὐδοκίαν, τὴν πλουσιόδωρον.

Μύστις ἀνεδείχθης θεοειδῆς, τῆς ἀγνῆς Παρθένου, καὶ ἐμύησας τοὺς πιστοὺς, τοὺς ἐν νήσῳ Τήνῳ, αὐτῆς τὴν θείαν χάριν, Ὅσια Πελαγία, Ἁγίων σύμμορφε.

Χάριτος ἐπλήσθησαν ἀληθῶς, κατὰ τοὺς σοὺς λόγους, ὅτε εὖρον ὑπὸ τὴν γῆν, τὴν σεπτὴν Εἰκόνα, τῆς Θεοτόκου Μῆτερ, οἱ εὐσεβεῖς ἐν Τήνῳ, Χριστὸν δοξάζοντες.

Τὴν Κεχροβουνίου Μῆτερ Μονήν, σκέπε Πελαγία, ἀπὸ πάσης ἐπιβουλής, πρὸς σὲ γὰρ Ὅσια, μετὰ τὴν Θεοτόκον, προστρέχει καυχωμένη, τῇ θείᾳ κάρᾳ σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν...

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή
ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων,
Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

*Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων
τὸ λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως
Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν
Εἰκόνα καὶ χρισμένων δι' ἀγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ
παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.*

Μῆτερ, Πελαγία θαυμαστή, σκεῦος ἀρετῶν
ἰσαγγέλων, θεραπαινὶς ἐκλεκτή, τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος
καὶ Θεομήτορος, πρὸς αὐτὴν αἰεὶ πρέσβευε, ὑπὲρ τῆς
Μονῆς σου, καὶ τῆς βλαστησάσης σε, νήσου ἐκάστοτε,
ἵνα, τῆς αὐτῆς προστασίας, πάντοτε ἡμῖν καὶ ἐν πᾶσι,
χορηγῇ τὴν χάριν τὴν σωτήριον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου,
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι' εὐχῶν.

